

A Fővárosi Ítéltábla a Simon és Glaser Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt(felperes címe) felperesnek a dr. Landes Judit ügyvéd (.....) által képviselt(.....) alperes ellen bérleti szerződés módosítása és járulékai iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. november 2-án kelt 22.G.41.608/2011/6. számú ítélete ellen a felperes és alperes részéről benyújtott fellebbezések folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.000.000 (egymillió) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg az államnak 720.000 (hétszázhuszezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási részilletéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint felperes tulajdonában áll a helyrajzi számú, 414 m² alapterületű, és ahelyrajzi számú, 288 m² alapterületű iroda megnevezésű ingatlan, a számú ingatlan félemeletén.

Az ingatlan társasházzá alakítására 1996. évben került sor, ezt követően került felperes tulajdonjoga a fentiek szerint bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba.

A felperes a tulajdonában álló, nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérbeadásának feltételeiről a 14/1995. számú önkormányzati rendelettel, a helyiségek bérleti díjáról, a többször módosított 519/1995. (1. sz.) számú határozatával rendelkezett. Utóbbi határozat 1.1. pontja szerint rendelkezései

kizárólag a bérbeadóra kötelezőek, a bérleti díj mértékét a bérbeadó és a bérlő megállapodása határozza meg. A bérleti díj mértékét illetően a tulajdonában álló helyiségeket a felperes öt övezetbe sorolta, s a helyiségben végzett tevékenység figyelembe vételével állapította meg az alap bérleti díjak mértékét. A határozat 8. pontja rendelkezett a csökkentés szempontjainál figyelembe veendő tényezőkről.

A felperes a 2004. május 17. napjától hatályos 402/2004. (2. sz.) számú határozatával a helyiségbér megállapítására vonatkozó szabályokat módosította akként, a helyiségbér alapjául a helyiség képviselőtestület határozata szerint aktualizált, beköltözhető forgalmi értéke szolgál. A díj mértékét a beköltözhető forgalmi érték százalékában kell meghatározni, mely függ a bérleményben végzett tevékenységtől. Így például irodai tevékenység esetében a nettó éves bérleti díj a nettó beköltözhető forgalmi érték 7%-a.

A felperesi tulajdonszerzést, illetve az épület társasházzá alakítását megelőzően, 1990. november 28-án kötött bérleti szerződéssel a felperes jogelődje a 704 m²-nek megjelölt helyiségcsoportot bérbe adta anek 2400 forint/m²/év bérleti díjért. Felperes jogelődje a helyiségcsoport 380 m² alapterületű részére 1991. március 12-én a.....-vel kötött bérleti szerződést, feltüntetve, a bérleti jogviszony alapja a korábbi bérlő bérleti jogának átadása. A bérleti díj összege 76.000 forint + áfa volt havonta.

A felperes.....által 1996. január 25-én kiadott nyilatkozat szerint a 704 m² alapterületű helyiség bérlője aés - a jogutódjaként - a (Az 1991. március 12-i bérleti szerződésen a bérlő neve mellett, 1996. február 28-i dátummal feltüntetésre került új bérlőként a)

Alperes tagja és képviselője1996. november 14-én tárgyalta a lakóingatlanok, továbbá a megvételéről. A lakóingatlanok vételára 10.000.000 forint, avételára megegyezett „a bevitt vagyon összegével”, azaz 10.500.000 forinttal.

.....megszerezte a társasházban a félemelet 4. és félemelet 2. alatti, 39 m² és 51 m² alapterületű, 20. és 21. helyrajzi számú lakások tulajdonjogát, és 1996. december 19-ei hatállyal abeltagjává vált. (Utóbb aelnevezése alperes nevére változott.)

A felperes vagyonkezelője a helyiségcsoportot elidegenítésre kívánta kijelölni, alperesi ügyvezető „vételi szándéknyilatkozat kiegészítése” című okiratban többek

közt rögzítette, ismeri a helyiségre vonatkozó fajlagos övezeti árat, mely négyzetméterenként 380.000 forint, kijelentette, vételi szándékát ennek ismeretében tartja fenn. Végül az ingatlanok tulajdonjoga átruházására vonatkozó szerződés megkötésére nem került sor.

A által bérelt, illetve tulajdonában lévő helyiségek építészeti, belsőépítészeti munkáira vonatkozóan 1997. április 17-én fővállalkozási szerződés jött létre az abban meghatározott átépítési és teljeskörű felújítási munkákra 72.000.000 forint + áfa átalány díj mellett. Ennek eredményeként az elektromos és gépészeti vezetékek, berendezések, valamennyi nyílászáró és burkolat cseréje mellett egy nagyrészt egy légterű - a felperes által 2010. december 17-én elvégzett felmérés szerint - 787.16 m² hasznos alapterületű, jó műszaki állapotú, elegáns bejárattal, igényes belső enteriőrrel rendelkező helyiségcsoport került kialakításra.

A felperes vagyonkezelője és alperesi ügyvezető 1999. szeptember 27-én „helyiségbérleti szerződés módosítása névváltozás” megnevezésű okiratban rögzítették alperes névváltozását 1999. október 1-től. A felek az egyes ingatlanokra külön okiratban rögzítették, a névváltozás folytán az új bérlő a A bérleti díjakat a helyrajzi számú ingatlanra 76.000 forint/hó + áfa, a helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan 84.240 forint + áfa összegben határozták meg. A szerződésmódosítás 4. pontja tartalmazta, a bérlő tudomásul veszi a felperes által hozott 14/1995. számú rendeletet, s annak végrehajtására kiadott határozata szerint a bérleti szerződést a felek megállapodása alapján módosítani lehet.

2006. november 7-én a felperesi vagyonkezelő és az alperes újabb két okiratot írt alá, melyben rögzítették ahelyrajzi számú ingatlan 438 m², illetve ahelyrajzi számú ingatlan 317 m²-es alapterületét, a jogutódlás kezdetét 2006. november 1-jétől, és a bérleti díjak változatlan összegének megjelölése mellett az okiratok 5. pontja tartalmazta az 1999. szeptember 27-i módosítás 4. pontját, bérlőként ajogutódként immár afeltüntetve.

A felperes megbízásából eljáró vagyonkezelő először 1997. január 23-án kezdeményezte a bérleti díj módosítását, melyre tervezetet is készített. Az alperes részéről a szerződésmódosítás aláírása nem történt meg. A vagyonkezelő által indított perben a kereset jogerősen elutasításra került, formai - képviseleti - okok miatt.

A felperes a 2004. december 13-án előterjesztett kereseti kérelmében az 1993. évi LXXVIII. törvényre (Ltv.) annak 31.§ (1) bekezdésére, illetve 6.§ (2) bekezdésére hivatkozva a Ptk. 241.§-a alapján a felek közti bérleti szerződés módosítását kérte, utalva a Ptk. 99.§-ában foglaltakra is. A 438 m²-es bérlemény után 1996. május 1-

jétől az önkormányzat által meghatározott fokozatosság elvének figyelembevételével kérte a bérleti díj emelését, a keresetben részletezett bontásban. Kérte szakértő kirendelését.

(A felek közös megegyezése alapján a per több alkalommal szünetelt, majd félbeszakadást követően folytatódott.)

Az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítást rendelt el a perbeli helyiségek piaci forgalomban elérhető bérleti díjak megállapítására, megjelölve a két ingatlant a bérleti szerződés tárgyaként, rögzítve, a felperes a keresetében a 438 m² alapterületű helyiségre kérte a bérleti szerződés módosítását.

A szakértő a piaci bérleti díj mértékét 3.375 forint/ m²/ hó + áfa összegben, az összesen 755 m² területet figyelembe véve 2.548.125 forint/hó + áfa összegben állapította meg. Nyilatkozva alperesi észrevételekre, rögzítette, a bérlő ún. diszponibilis helyiségeket bérelt. A saját tevékenysége, funkciója, igény szintje szerint alakíthatta ki a bérleményt, ehhez a bérbeadó nem adott hozzájárulást és a bérleti díjban nem írta jóvá. A bérleti díj mértékét a kialakítás költsége, színvonala nem befolyásolja.

A felperes keresetét felemelte, pontosította. Kérte, hogy ahelyrajzi számú ingatlanra vonatkozó bérleti díjat a bíróság 1996. május 1-jétől 2003. március 1-jéig 593.125 forint /hó, utóbbi időtől 2004. szeptember 30-ig 623.968 forint/ hó, és 2004. október 1-től 2010. szeptember 30-ig 1.001.560 forint /hó összegben, míg ahelyrajzi számú ingatlan bérleti díját 1996. május 1-től 2003. március 1-ig 429.271 forint /hó, utóbbi időtől 2004. szeptember 30-ig 451.593 forint /hó, majd 2010. szeptember 30-ig 724.873 forint /hó összegben állapítsa meg. Kérte ezen összegek, illetve alperesi befizetések figyelembevételével az alperest összesen 204.288.303 forint + áfa, továbbá az ítélelhozatalig terjedő időre havonta, ahelyrajzi számú ingatlan esetében 1.001.560 forint, ahelyrajzi számú ingatlan esetében 724.873 forint bérleti díj + áfa, ezen túlmenően a tőke után számított középátlagosan számolt törvényes kamatok és a perköltség megfizetésére kötelezni. A felperes a bérleti díj éves összegét a 2. számú határozata alapján, 2004. május 17-től a forgalmi érték 7%-ában kérte megállapítani, a helyrajzi számú ingatlan bérleti díjának alapjául szolgáló forgalmi értéket 438 m² alapján 171.696.000 forintban, ahelyrajzi számú ingatlan esetében 317 m² alapján 124.264.000 forintban határozta meg, az ingatlanok forgalmi értékét 392.000 forint/m² értékben állapította meg.

Alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, utalva arra, a bérleti díj fizetési kötelezettségének az alperes és jogelődje is eleget tett. Elévülésre is hivatkozott, ezen túlmenően arra is, hogy a felek között 2006.

november 7-én szerződésmódosítás jött létre, melyben a bérleti díj megállapításra került, ez kizárja a bérleti díj módosítását. Hivatkozott az általa végzett felújítási munkákra. A perbeli szakvéleményt nem fogadta el. Utalt a felek által aláírt bérleti szerződésmódosításban meghatározott és az ingatlan-nyilvántartásban foglalt alapterületek eltérésére.

Az elsőfokú bíróság a 2011. november 2-án kelt 22.G.41.608/2011/6. számú ítéletével a peres felek között létrejött helyiségbérleti szerződéseket módosította. A helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan 2004. december 13-tól kezdődően havi 946.680 forint + áfa, a helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan havi 658.560 forint + áfa összegben állapította meg a bérleti díjat. Kötelezte alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 89.430.172 forint + áfa tőkét, továbbá 70.960.042 forint + áfa után 2008. május 1-től kezdődően, 18.470.130 forint + áfa után 2010. június 1-től kezdődően járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-al növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 137.025 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Akként rendelkezett, a felek ezt meghaladó költségeiket maguk viselik, kötelezte alperest az államnak külön felhívásra 450.000 forint eljárási illeték megfizetésére azzal, az ezt meghaladó 450.000 forint eljárási illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság határozat indokolása rámutatott, a felperes az Ltv. 36.§ (1) bekezdésére, és 6.§ (2) bekezdésére, valamint a Ptk. 241.§-ára alapította a keresetét, nem az általa hozott önkormányzati határozatokra. A határozatokban írtakat a bérleti díj összege tekintetében kérte figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság vizsgálta a szerződésmódosítás három együttes feltétele - a felek közti tartós jogviszony, a szerződéskötést követően beállt körülmény, valamelyik fél lényeges, jogos érdeksérelme - fennálltát. Rámutatott, a felek között az elismert többszöri alperesi jogutódlás folytán tartós jogviszony áll fenn. Úgy ítélte meg, a 2006. november 7-i szerződésmódosítást az eset körülményeire tekintettel csak úgy lehet értelmezni, hogy a felperesi vagyonkezelő az elismert jogutódlásra tekintettel a hatályos bérleti díj érvényesítése, számlázása érdekében rögzítette a bérlő személyében bekövetkezett változást. A továbbiakban kifejtette, a Ptk. 241.§-a rendelkezését kiterjesztően értelmezni nem lehet, a szerződésmódosításra csak a kereset előterjesztésétől lehet helye. A felperes a 2004. december 13-i keresetlevelében kizárólag a helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan terjesztette elő módosítás iránti kérelmét, a helyrajzi számú ingatlanra pedig 2009. január 26-án benyújtott beadványában. Így az elsőfokú bíróság a bérleti díj módosítására és a módosított bérleti díjban történt marasztalásra vonatkozó keresetet azok határozott előterjesztését követő időre vizsgálhatta. A kereset tekintetében rögzítette, a bérleti szerződések tárgyait képező ingatlanok alapterülete tekintetében a szerződések nem módosíthatóak, bár a bérleti szerződésekben az ingatlan-nyilvántartási adatoktól eltértek. (A bérlet tárgyát képező ingatlanok

együttes alapterülete az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint 702 m², a felek a két bérlemény, illetve alperesi ügyvezető tulajdonában álló két lakás egybenyitásával kialakított helyiségek együttes alapterületének felmérését követően az ingatlanok alapterületét 755 m²-ben jelölték meg.) Felperes a bérleti díj módosítás mértékét a 2. számú határozata figyelembe vételével határozta meg, amely határozat a felperesre kötelező, így a bérleti díjat a felperesek által az ingatlanok forgalmi értékének alapjául figyelembe vett 392.000 forint/m², illetve az ingatlan-nyilvántartási adatok alapján állapította meg. Ahelyrajzi számú, 414 m², ingatlan forgalmi értéke a határozat szerint 162.288.000 forint, a helyrajzi számú ingatlané 288 m² alapterület figyelembe vételével 112.896.000 forint forgalmi értékű. Ahelyrajzi számú ingatlanra 7%-al számolt éves bérleti díj 11.360.160 forint, a havi bérleti díj 946.680 forint. A helyrajzi számú ingatlan esetében az éves bérleti díj - ugyanilyen számítás mellett - 7.902.720 forint, a havi bérleti díj 658.560 forint. A helyrajzi számú ingatlan után fizetendő, 2011. szeptember 30-ig számított bérleti díjat az alperes által fizetett 76.000 forint /hó + áfa díj beszámítása mellett 70.960.042 forint összegben, helyrajzi számú ingatlan bérleti díját a 2009. január 26-tól 2011. szeptember 30-ig terjedő időre az alperes által fizetett havi 84.240 forint + áfa beszámításával 18.470.130 forintban állapította meg. A kereseti kérelemmel egyezően a Ptk. 301/A § (2) bekezdése alapján állapította meg a kamatfizetés kezdő időpontját a tőke összegek tekintetében, annak figyelembe vételével, a 81,5 illetve 32,2 hónapra járó díj havonta vált esedékessé, ezért a késedelmi kamat kezdő időpontját középátlagos határidőben jelölte meg. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Utalt arra, a tényállást a felek által csatolt okiratok, igazságügyi szakértő szakvéleményének egybevetésével állapította meg. Bár az alperes jogelődjével a kötött bérleti szerződést a felek nem csatolták, de a felperes 1996. január 25-i nyilatkozata, illetve akötött bérleti szerződés alapján a felek egyező nyilatkozata szerint alperesi jogelőd bérleti joga az Ltv. 41.§ (2) bekezdésén alapulóan megállapításra került. A körülményváltozásokat illetően az elsőfokú bíróság utalt arra, a rendszerváltást megelőzően a tanácsai kezelésű helyiségek bérleti díja a helyiségek értékéhez viszonyítottan minimális volt. Az 1990-es években a helyiségek bérlete iránt megnövekedett igény indokoltá tette a felperesi önkormányzat határozataiban rögzített bérleti díj emelésre vonatkozó döntést, illetve a perbeli igényt, mely egyebekben a szakértő által meghatározott piaci díjknál alacsonyabb volt, mintegy egyharmados mértékű. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, a bérleti díj módosítása megalapozásaként volt értékelendő az alperesi ügyvezető 1991. decemberi nyilatkozata, mely szerint az ingatlanok forgalmi értékének alapjául 380.000 forint/m²-t elfogadhatónak ítélte, függetlenül az ingatlanok akkori műszaki állapotától, amikor a bérleti jogot jogutódként megszerezte. A felek nyilatkozatai mellett a bíróság figyelembe vette, az alperes által igazoltan jogelődje mintegy 50 millió forint ellenérték kifizetése mellett szerezte meg a két bérlemény bérleti jogát, az általa hivatkozott leromlott műszaki állapotban, alperes jogelődje mintegy 100 millió forint értékű beruházást végzett. Az elsőfokú bíróság a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján határozott a perköltség viseléséről akként, a felek a jogi képvisellel felmerülő ügyvédi munkadíjat maguk viselik, a felperes által előlegezett szakértői díj

megtérítésére alperest kötelezte. A szakvélemény felperesi keresetet alátámasztotta. A felperes személyes illetékmentes, az eljárási illeték 50%-át így a pervesztes alperes, fennmaradó részét az állam viseli.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezett.

Felperes elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, alperes módosított keresete szerinti marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára, a perbeli ingatlanok területe pontos meghatározására való kötelezését, valamint alperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, az ingatlanok alapterületének nagysága felperes értelmezése és nyilvántartása szerint nem egyezik az alperes által előadottakkal és a földhivatali nyilvántartás adataival. Felperes saját felmérésére hivatkozva, abban bízva állapította meg az ingatlanok területét és a területre vonatkozóan a szerződések, illetve módosítások aláírásakor alperes észrevételt nem tett. A felek által közösen lefolytatott helyszíni felmérés is azt támasztja alá, hogy az alapterület nem egyezik a földhivatali nyilvántartásban szereplő adatokkal. Azt az elsőfokú bíróság sem tisztázta kellően, és nem cáfolta felperesi felmérés valódiságát, így az ingatlanok területét illetően a felperes által megjelölt 438 m², illetve 317 m² figyelembevételre lett volna megalapozott. Az elsőfokú bíróság ítélete nem megalapozott abban a tekintetben sem, hogy csak a kereset benyújtását követő időszakra módosította a szerződést. Ez rá nézve hátrányos, mivel a többi - a kerületben található nem lakás céljára szolgáló - üzlethelyiség vonatkozásában a szerződések aktualizálása a bérleti díjakra 1996. május 1-jétől megtörtént. Iratellenes azon ítéleti megállapítás, hogy a helyrajzi számú ingatlanra vonatkozó kereset csak 2009. január 26-án került benyújtásra, ezt cáfolja az igazságügyi szakvélemény is, mert az a per tárgyát képező, összesen 755 m² alapterületű ingatlanra vonatkozott és 2008. június 9-én készült. Az eljáró bíróság is mindkét helyrajzi számú ingatlannal foglalkozott.

Alperes fellebbezésében előadta, nem kellően indokolt, megalapozatlan a tetemes bérleti díj emelés, nem lett volna közömbös a bérlemények állapota. Romos, rendeltetésszerű használatra szinte alkalmatlan helyiségcsoportot alakított ki igényessé, míg a felperes semmilyen összeget nem fordított a helyiségcsoportra. A visszamenőleges fizetési kötelezettség kapcsán vizsgálni kellett volna a bérleti jogviszony tekintetében való jogutódlást is, mert amikor cégszerű jogutódlásról nincs szó, a visszamenőleges fizetési kötelezettség nem írható elő. Az alperes kérte a díj felemelése iránti kereset elutasítását, azzal, 2011. december 1-jétől kezdődően nem ellenzi a bérleti díj felemelését 20%-al. A perköltségre vonatkozóan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és felperes perköltségben marasztalását. Álláspontja szerint a múltira vonatkozó kereset nem megalapozott, az a körülmény, hogy a felperes a bérlemény újrahatszámításával magasabb bérleti díjat érhet el, a

szerződésmódosításhoz még nem elegendő. Hangsúlyozta, a teljes helyiségcsoportra fordított beruházások vállalkozói díja annak idején 72 millió forint + áfa volt, felperes ugyanakkor azóta sem fordított semmit az ingatlanokra. A korábban fizetett bérleti díjak 20%-os emelése mellett a fellebbezési pertárgy értéket a két helyiség után megítélt egyéves bérleti díj, 19.262.880 forint, és az általa elismert 2.307.456 forint különbözetében 16.955.424 forintban jelölte meg.

A fellebbezések az alábbiakra tekintettel megalapozatlanok.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, s az általa felhívott jogszabályi rendelkezések alapján helytálló jogi következtetéseket vont le. Álláspontját a Fővárosi Ítéltábla is osztotta, s a fellebbezésekben foglaltakra figyelemmel csupán az alábbiakat emeli ki:

A Ptk. 241.§-a értelmében a bíróság módosíthatja a szerződést, ha a felek tartós jogviszonyában a szerződéskötést követően beállott körülmény folytán a szerződés valamelyik fél lényeges jogos érdekét sérti.

E rendelkezés alapján, tartós bérleti jogviszony esetén nyilvánvalóan a bérleti díj módosítható indokolt esetben. Nem hozható e körbe ugyanakkor a bérlemények alapterületének módosítása, ingatlan-nyilvántartási adatoktól eltérő „helyesbítése” e körben a felperesi kereset és fellebbezés megalapozatlan volt.

E körülményeket az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte. Ugyancsak helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a keresetét csupán a 2009. január 26-án 34. sorszám alatt benyújtott beadványában pontosította, és adta elő akként, hogy a 380 m² alapterületű helyrajzi szám alatti és a 317 m² területű helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlanokra egyaránt vonatkozott. Ezen körülményen nem változtat az a tény sem, hogy igazságügyi szakértő a 2008. június 16-i szakértői véleményében a perbeli - gyakorlatilag a 20. és 21. albetétszámokkal egybenyitott, félemeleten egybefüggő helyiségcsoport - piaci forgalomban érvényesíthető bérleti díja megállapítását végezte el. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy a kirendelő végzés szerint a 2004. december 13-án előterjesztett kereset a 438 m² alapterületű helyiségre vonatkozott.

Helytállóan állapította meg az eset összes körülményét mérlegelve az elsőfokú bíróság a bérleti díj mértékét is, egyebekben helytállóan értékelve a forgalmi érték 7%-ára vonatkozó felperesi határozatot, az alperes, illetve jogelődje által a perbeli

két bérlemény bérleti joga megszerzésére, illetve az ingatlan teljes körű felújítására történő ráfordításokat, illetve a szakértő által is kiemelt egyes körülményeket.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokai alapján - a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mindkét fellebbezés megalapozatlan volt, ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése, illetve a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdése, (2) bekezdés c) pontja, (5) és (6) bekezdés alapján - figyelemmel a Pp. 81.§ (1) bekezdésében írtakra is - határozott a le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről, illetve a fellebbezési pertárgyértékek alapján, az alperesnek járó másodfokú eljárásban felmerült - mérsékelt - ügyvédi munkadíj megfizetéséről azzal, az alperes által az államnak fizetendő részilletéken túlmenő alperesi, illetve a teljes felperesi fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2012. március 23.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
írnok